

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Ignatii Beatissimi Martyris Et Archiepiscopi Antiocheni, Epistola Ad
Smyrnæos. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ἔγωγε ἐκ γινώσκω αὐ-
 τὸν ὅτι σωματικὸν γεγονέναι μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν
 αἰσθητικὴν ἔσθλην αὐτοῦ διὰ τὸ πισθῆναι ὅντα, καὶ ὅ
 τε πρὸς τοὺς πᾶσι πατέρας ἡλθὼν, ἔφη αὐτοῖς· λάβε-
 τε, λαλαφῆσατέ με, καὶ ἰδετέ, ὅτι ἐκ εἰμι δαι-
 μόνιον ἄσώματον, πνεῦμα γὰρ σάρκα καὶ ὄσθα ἐκί-
 χη καὶ ὡς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα καὶ τὸ δωματὶ λέγει.
 φέρε τὸν δάκτυλον σου ὡς ἐς τὸν τύπον τοῦ ἡ-
 λωμ, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε ἐς τὴν πλη-
 γή μου, καὶ ἴδεις ἐπίσθου σου, ὡς αὐτὸς εἶναι ὁ χεῖρας.
 διὰ καὶ δωματὸς φησὶν αὐτῷ, ὁ κύριός μου, καὶ ὁ θεὸς
 μου· εἴα γὰρ τοῦτο καὶ θανάτου κατεφρόνι-
 σαν, μηδὲν γὰρ εἶπαι ὑβρεῶν, καὶ πληγῶν, ὅμη-
 ρος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ὑπὸ δόξαι αὐτὸν αὐτοῖς ὅτι ἀ-
 ληθῶς ἀλλ' ὅ τῷ δοκῆν ἐγγιγερταί. καὶ σωτέρας γὰρ
 αὐτοῖς, καὶ σωτέρας, ἄλλοις ἡμετέροις ὅλων τοσούτων
 ὄντα, καὶ ὅπως σὺ τῆ σαρκεῖ, βλεπόντων αὐτῶν,
 ἀνελήφθαι πρὸς τὸν ἀρσέναντα αὐτῶν· σὺ αὐτῆ
 πύλιν ἰσχυροῦσθαι, μετὰ δόξης καὶ δωματῶν. φασὶ
 γὰρ τὰ λόγια· εἴθε ὁ ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπ' ὑμῶν
 ὡς τὸν ἄρανόν, ὅπως ἐλθῆσεται, ὅμ τρόπον ἰδεῖσθαι
 αὐτὸν παρδύοντα ἐς τὸν ἄρανόν, εἰ δὲ ἄνδρ' ὡ
 ματῶ φασὶν ἔρχεσθαι ὑπὸ σωτέρας τ' αἰσθῶν,
 πᾶσι αὐτῶν καὶ ὄντων οἱ ἐκκνητῶντες, καὶ ὑπο-
 γίντες, ἡσθῶνται ἐφ' ἐαυτοῖς ἀσωμάτων γὰρ ὅτι εἰ
 εἴθε, ὅτε χαρακτηριστῶν, ἡ σήμα ζωῆς μορφῶν ἔχον-
 τῶν, εἴθε τὸ ἀπλοῦς φησὶν αὐτοῖς. ταῦτα δὲ ἡσθῶν
 ἡμῶν ἀγαπᾶται, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑμεῖς ὅπως ἔχετε, πρὸ
 φιλοσῶν δὲ ὑμῶν ἀπ' τῶν θηρίων τῶν ἀνθρώπων
 μορφῶν, οὗς ὁ μόνον ἀποσρέφεται καὶ, ἀλλὰ καὶ φέ-
 ρει, μόνον δὲ πρὸς ἑσθῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἔαν πως
 μετανοήσωσιν. εἰ γὰρ εἴδοκῆν γινώσκω αὐτὸν γεγονέναι
 ἐκ νεότητος, καὶ εἴδοκῆν ἐσαυρώδην καὶ γὰρ εἴδοκῆν
 εἰδόμεναι. τί δὲ καὶ ἐμὰ τὸν ἐκδοτὸν εἰδόμεναι εἴθε
 καὶ τῶν πρὸς τῶν, πρὸς μάχαυραν, πρὸς θηρία, ἀλλ' ὅ
 εἴθε δοκῆν, ἀλλὰ τῶ ὄντι πάντα ἡσθῶνται, εἴθε χρι-
 στῶν, εἰς τὸ συμπαιθεῖν αὐτῶν, αὐτῶν καὶ γινώσκω αὐτῶν
 τῶν· ὅ γὰρ μοι φασὶν ὅτι εἴθε, ὅν τινες ἀγνοοῦντες,
 ἠρῶνται, καὶ σωκοροῦσι τῶν ψεύδων μάλλον ἢ
 τῆ ἀληθείας, οὗς ἐκ ἐπειθεῖν οἱ πρὸς φησὶν αὐτοῖς, ὅ δ' ὁ νό-
 μος ἑσθῶν αὐτοῖς, ἀλλ' ὅ ἡ μέρι νῦν τὸ διαγγέλιον, ἀλλ'
 ὅ δὲ τὰ ἡμέτερα τὰ καὶ αὐτῶν παθήματα, καὶ γὰρ
 πρὸς ἡμῶν τὸ αὐτῶν φρονέει. τί γὰρ ὡφελεί, εἰ ἐμὲ ἐπαι-
 νᾶτε, τὸν δὲ κύριόν μου βλασφημῆτε, καὶ ὁμολογῶν,
 αὐτῶν σαρκῶν φέρον θεῶν; ὅ δὲ τοῦτο μὴ λέγων
 τελείως αὐτῶν ἀπῆρθηται, ὡν νεκροφῶν.

Nec uerò eum, dum natus essetque crucifi-
 xus, solummodo in corpore fuisse affirmo:
 sed & post resurrectionem, in carne etiám
 num esse, & scio, atque credo. Etenim cum
 ad eos, qui cum Petro erant, peruenisset: Tan-
 gite me: inquit, contrectate, contemplamini,
 non enim sum genius incorporeus, quum
 Spiritus nec ossa nec carnem habeat, quæ ad-
 modum me habere cernitis. Et ad Thomam:
 Huc age, inquit, digitum colloca in cicatri-
 cem clauorum, & manum huc accomoda
 in latus meum. Quo quidem fides illis sta-
 tim est facta, eum esse Christum: ideo quæ sic
 Thomas erumpit, Dominus meus & Deus
 meus. atque ex hac ipsa fide, non dicam con-
 tumelias omnes, omnisquæ generis tormen-
 ta ac uerbera pro nihilo habuerunt, uerùm &
 mortem ipsam contemnendam esse duxe-
 runt. Enimuero post tantam, tamquæ cla-
 ram uerissimæ suæ, certissimæquæ resurre-
 ctionis demonstrationem: totos præterea
 quadraginta dies cum illis edit, ac bibit: sicquæ
 demum, intuentibus ipsis, cum carne sua as-
 sumptus est ad eum, à quo missus fuerat: cum
 eadem denuo uenturus, in gloria & poten-
 tia. Sic enim reddidit oracula: Hic Iesus
 qui assumptus est à uobis in cœlum, sic ue-
 niat quemadmodum uidistis eum proficisci
 in cœlum. Jam uerò illorum oratio, qui sine
 corpore eum in fine mundi rediturum affir-
 mant, si uera est: quomodo uidebunt, qui fo-
 derunt eum, uisiquæ plangent de seipsis?
 quum earum rerum, quas sine corpore esse
 dicimus, neque forma ulla sit uisibilis, neque
 figura, neque effigies omnino alicuius ani-
 malis, in quo spectari extrema species po-
 test: simplex enim earum natura, ac pura est.
 Hæc autem uos moneo, fratres, non quod
 ita uos sentire nesciam: sed quia cauere uobis
 ab ijs uelim, qui sub humana forma bellui-
 num gerunt animum. Hos enim non decli-
 nare modo, sed fugere quoque necesse est: so-
 lumquæ orandum pro ijs, si forte ad pœni-
 tentiam aliquando conuertantur. Profectò,
 si opinione Dominus in corpore fuit, opini-
 onequæ crucifixus est: quid est, quò minus
 non me quoque nunc credam opinione uinctum esse?
 quum tamen me ad omne genus
 mortis exposuerim, ad ignem, ad gladium, ad beluas.
 Huiusmodi autem omnia, quæ non
 opinione mihi, sed re ipsa accidunt, in Christo sustineo,
 eandem cum Christo passionem
 experior, Christi uirtute ac robore induor: non enim utique meæ,
 hæc tantæ sunt uires. Sed
 ignorantia Christi, hæc cuncta pernegant: falsumquæ pro uero
 tuentur. Non enim eos ad
 ita sentiendū, aut Prophetæ impulerunt, aut lex Mosaica,
 aut, quæ hactenus prædicatum est,
 Euangeliū, aut omnino cuiusquæ nostrum
 passionem. nam idem de nobis sentiant necesse
 est: quum meam nec quicquæ passionem quis
 pbauerit, quæ inter Dominū meū, incarnatū esse
 Deum impiè perneget, hoc autē qui pernegat,
 totum illum abnegat, seque morti adiudicat.

Nomina

noret uinctus in Ie. Christi, accepturum esse mercedem martyrum. Philonem, Gaium, atque Agathopodem, qui me sequuti sunt ad praedicationem Verbi Dei, factique sunt ministri Ie. Christi, bene fecistis, quod non suscepistis ut ministros Christi: & ipsi ualde quidem de uobis Domino gratias agunt, quod omnibus rebus sibi adiumento fuistis. Certum nihil erit, quod in eos contulistis: cuius non gratiam Dominus sit habiturus. Ego sane Dominum precor, ut inueniatis in illa die misericordiam. Similem me uobis euafurum spero, Spiritu meo, ac uinculis meis: quorum quia uos non puduit, non pudefaciet uos perfectissima illa spes, Christus Iesus. Preces uestrae ad Ecclesiam Antiochenam pertigerunt: & sane nunc pace fruitur. Inde uinctus ego, omnes uos saluto: indignus, qui inde, omnium enim, qui ibi sunt, infimus sum: sed hoc ipsum me ita confectum, quia, Deus uoluit, non enim me hoc ex conscientia recte factorum consequutum uideo, sed ex gratia Dei: quam & precor augeri ab ipso, in meque perfici, ut per preces uestras tandem omnino Deum consequar. Ut igitur opus uestrum, quod bene coepistis, tam in terra quam in caelo absoluatur: decet Ecclesiam uestram, ut in honorem Dei eligat aliquem, qui Dei nomine legationem in Syria obeat, ad congratulandum eis de recuperata pace, pristinaeque corpusculi restituta magnitudine. Ego, quod decere me existimaui, effeci, ut mitterem ex nostris aliquem ad uos cum epistola, qui hoc gaudium uobis afferret, & quod illi in re diuina tranquillitatem sint adepti, egoque iam nunc commodissimum portum in Christo inuenerim, per precationes uestras. Si perfecti estis, cogitate perfecti: etenim si uultis bene agere promptus acciparatus est Deus ad suppeditandum uires. Salutatio uos dilectio fratrum uestrorum, qui sunt in Troade: unde scribo haec uobis per Burgum, quem misistis mecum & uos, & Ephesij fratres uestri, qui in omnibus rebus mihi adiumento fuit, quemque uelim omnes imitentur ut exemplar diuini ministri: precorque, ut in omnibus ipsum remuneret gratia Dei. Plurimum salutis mitto, sanctissimo uestro Episcopo Polycarpo, grauissimo Presbyterio, studiosissimis conferuis meis Diaconis, uirumque simul singulis, in nomine Christi Iesu, suoque corpore ac sanguine, passione & resurrectione cum carnali tum spirituali, unitateque Dei ac uestri Gratiam uobis, misericordiam, pacem, patientiamque precor in omnibus, per Christum Iesum. Salutem mitto familijs meorum fratrum, uxoribus, liberis, castissimisque uirginibus, ac uideis. Valete mihi, in uirtute Spiritus. Salutatio uos Philo, conferuus meus: qui est mecum.

Salute

μῶν διόμοιρον ἰσοῦ χριστοῦ, μαρτυρῶν λέγεται μὲν οὖν
φίλων καὶ γαίου καὶ ἀγαθοπόδα, οἱ ἐπιση-
λουθῆσαν μοι εἰς λόγον θεοῦ, διακονοῦντες χριστοῦ ἄ-
γους, καὶ ἐπισημαίνοντες ὑποδεδειχέναι ὡς ἁγιό-
νους χριστοῦ οἱ ἡ σφόδρα ἐχαρισθῆσαν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ
ὑμῶν, ὅτι αὐτοὺς ἀνεπαύσατε κατὰ πάντα τῶν
ῶν, οὐδὲν ὑμῖν παραλογισθῆσεται, ὡρ εἰς αὐ-
τοὺς ἐποιήσατε. Δὴν ὑμῖν ὁ κύριος ἐνεστήθη
παρὰ κυρίου, ἣν ἐκέντη τῇ ἡμέρᾳ. ἀντίψυχον ὑ-
μῶν τὸ πνεῦμα μου, καὶ τὰ δεσμά μου ἃ οὐκ ἔπε-
ρηφανεύσατε οὐδὲ ἐπικλιθῆσθε, διό οὐδὲ ὑμᾶς
ἐπικλιθῆσθαι ἢ τελεία ἐλπίς ἰησοῦς ὁ χρι-
στός. αἱ προσευχαὶ ὑμῶν, ἤγγισαν εἰς πλὴν ἀντισχέ-
σην ἐκκλησίαν, καὶ εἰρηνεύεται. ὁ δὲ ἄγγελος
πάντας ἀσπάζομαι. οὐκ ὡρ ἄξιός ἐκείνην, ἐσχα-
τῶ αὐτῶν ὡρ κατὰ τὸ δέλημα τοῦ θεοῦ κατα-
ξιάσθαι, οὐκ ἐκ σωωθῆσεως ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐκ χάρι-
τος τοῦ θεοῦ, ἧν ἐχρηματίσθη μοι φρονεῖν, ἵνα ἦ
τοὺς προσευχαῖς ὑμῶν θεοῦ ἰδιότητος. ὁ παρὼν οὖν
ὑμῶν τὸ ἔργον τέλειον γνήθεται ὑπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς
ἐξουρίας οὐρανόθεν, εἰς εἰς θεοῦ τιμῆν, χερροτονῆσαι
τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν, θεοπροσβύτιον, εἰς τὸ γε-
νοῦσθαι ἡμῶν σὺν ἡμῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς, ὅτι εἰρηνεύου-
σι, καὶ ἀπολαβῶν τῆς ἰδίου μέγεθός, καὶ ἀποκα-
τεστάθαι αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωμάτιον. ὁ δὲ ἄγγελος μοι ἔ-
ξισον, τοῦτο δὲ ἔβην, ὥστε εὐμετα τινὰ τῶν μετέ-
ρων μετ' ἐπίσολης, ἵνα σωωθῆσθε πλὴν κατὰ θε-
οῦ αὐτῶν γεννηθῆσθαι ἐσθλῶν, καὶ ὅτι λιμνησῶν ἐν-
ὄρμου τετύχηκα χριστοῦ ἐστὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν.
τέλειοι ὄντες, τέλεια καὶ φρονεῖτε. θέλουσι γὰρ ὑ-
μῖν ἔνδοξον, καὶ ἐτοιμῶς δὴν ὁ θεὸς εἰς τὸ
παραχαῖν. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀ-
δελφῶν ὑμῶν τῶν ἐν προάδ' ἰ. ὁ δὲ καὶ γράφω ὑ-
μῖν ἐστὶ βοήθου, ὅρ ἀπεπέλατε μετ' ἐμοῦ ἅμα ἐ-
φροῖσι τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, ὅς κατὰ πάντα
με ἀνεπαύσατε, καὶ ὄφελον πάντες αὐτῶν ἐμμίω-
το, ὅρτα ἐβημαπλῆριον θεοῦ διασῆναι. ἀμέγε-
στα αὐτῶν ἡ χάρις τοῦ κυρίου κατὰ πάντα. ἀσ-
πάζομαι τῶν ἀξιόθεον ἐπίσθησθον ὑμῶν πο-
λίκαρπον, καὶ τὸ θεοπροσβύτιον, καὶ
τοὺς χριστοφόρους διακόνους τοὺς σωωθῆσθαι
μου, καὶ τοὺς κατὰ ἀδελφὰ κοινῆ πάντα, ἣν ὁ
ματι χριστοῦ ἰησοῦ καὶ τῆς σαρκός αὐτοῦ, καὶ ἐξ
ἁματι, πᾶσαι τε, καὶ ἀσάσσει σαρκική τε καὶ
πνευματικὴ ἐνόητι θεοῦ καὶ ἑαυτῶν χάρις ὑμῶν,
ἐλεῶ, εἰρήνην, ἔσσωμην, διαπαντός ἣν χριστοῦ.
ἀσπάζομαι τοὺς ἄκουσ τῶν ἀδελφῶν μου, σὺ
γυναιξὶ καὶ τέκνοις καὶ ἀειπαροθῆσθαι, καὶ τὰς
χήρας. ἐββῶ δὲ μοι ἣν διωάμαι πνευματῶ. ἀσπάζ-
σεται ὑμᾶς φίλων ὁ σωωθῆσθαι, ὁ ἄρ σὺ ἐμοί.

ἀσπάζομαι τῶν οἰκτρῶν γυναικῶν· ἡ δὲ ἄνθρωποι δὲ ἴσως
θα πῶσι, καὶ ἀγάπησαρκενικῆ τε καὶ πνευ-
ματικῆ· ἀσπάζομαι ἀλλήλῃ τῶ ποθητῶν μοι ὀνο-
μα· καὶ δὲ ἀφρον τῶν ἀσύγκριτων, καὶ δὲ τεκνον· ἰὴ
πάντας κατ' ὄνομα ἐβράδω ἐν χάριτι θεοῦ, καὶ
κρητὸν ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· πεπληρωμένοι πνεύ-
ματ' ἁγίου, καὶ σοφίας θείας καὶ ἱερᾶς.

Satute impertio Gaviæ domam : quam fun-
dari precor fide, dilectioneꝝ carnali ac spiri-
tuali. Alcen quoꝝ saluto, mihi desiderabile
nomen: & Daphnum, hominem incompara-
bilem, liberisꝝ felicissimum : ac, ut breui di-
cam, omnes nominatim. Etiam atque etiam
in gratia Dei, ac Domini nostri Iesu Christi:
pleni Spiritu sancto, & diuina sapientia.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟ-

ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΑΡΧΙ-

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ
πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον σμύρνης. θ.

IGNATII BEATISSI-

MI MARTYRIS ET ARCHIEPI-
SCOPI ANTIOCHENI, EPISTOLA
Ad Polycarpum. 8.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ, ἐπίσκοπος ἁγίου-
χέας, ὁ καὶ μάρτυς ἰησοῦ χριστοῦ πο-
λυκάρπῳ ἁγιοτάτῳ ἐκκλησίας
σμυρναίων, μᾶλλον ἁγιοκωσμη-
νω ὑπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ ἰησοῦ χρι-
στοῦ, πλείστα χαίρειν. ἀποδοξολογῶ τῷ θεῷ σε γνώ-
μιον ἡ δραστικῶν ἡμῶν ὡς ἂν πύργου ἀκινήτου, ὑπὲρ
δοξολογίας καὶ ἐξουσίας τῷ πατρὶ ὡς σε τῷ ἀμείμωτο
ἀνίμῳ, ἡν θεῷ. τῷ ἀκαλῶ σε ἡν χάριτι, ἡν δίδου-
σαι, πρὸ δὲ ἡμῶν τῷ δρόμῳ σε, ἰὴ πάντας τῷ ἀκα-
λίῳ, ἡν σώζωντι, ἐκ δὲ ἰσως τῷ τόπῳ, ἡν πᾶσι ε-
πιμελεία σαρκικῆ τε ἰὴ πνευματικῆ. Ἡ ἐνώσιος
φρόντις ἡς δὲ ἡμῶν πάντας βιάσασε, ὡς ἰὴ
σε ὁ κύριος πάντων ἀνέχου ἡν ἀγάπῃ, ὡς πρὸ ἰὴ
παισῶν. πρὸ δὲ ἡμῶν ἀγάσασε ἀδελφείοις· αἱ τῶ
σώσιον πλείονα ἡς ἔχεις. χρηγῶρα, ἀνεύμῳ τῶν
πνεύμα κεκτημένη. τῶν κατὰ ἀνδρα, ἡν ἡμῶν
θεῶν λάλει δὲ δ. πάντων τῶν νόσους βιάσασε (ὡς
τέλει τῶ ἀδελφῶν) ὡς ἰὴ κύριος πάντων· αὐτὸς
ἐξ ἡμῶν, τὰς ἀδελφείας ἡμῶν ἔλαβε. καὶ τὰς νό-
σους ἡμῶν ἐβάσασε. ὅπου πλείον ἡν πρὸ, πολὺ
κρητῶν καλλῶ μαθητῶν καὶ φίλων, χάρις σοι ἐκ
ἐσθ'· μᾶλλον δὲ τὰς λοιμοτέρων, ἡν πρὸ τῶν τῶ-
πῶν, ὅπου τῶν τῶν, τῶ ἀνδρῶν ἐμπλάσσω θεῶν
πᾶσι. ὡς παροφισμούς, ἐμβροχῶν πᾶσι.

MYRNEAE Ecclesie Episco-
po (uel potius episcopemeno,
Dei Patris, ac Iesu Christi) Poly-
carpo: Ignatius, Antiochiæ Epi-
scopus, ac martyr Iesu Christi, S. P. D.

Cum intellexissem te immotam habere fi-
xamꝝ de Deo sententiam, non secus ac si su-
per petra esset stabilita, non potui sanè non
id mihi summe gloriæ ducere, qui talem et ho-
minem ex sententiâ inuenerim: qua utinam
mihi perfrui gloria in Deo semper liceat. Hor-
tor autem te pro ea gratia qua ornatus es, ut
in cursu atꝝ in cœpto tuo etiam atque etiam
proficere studeas: idemꝝ ut faciât omnes ad-
moneas, ut ad salutis metam perueniât. Tu ũ
locū, carnali spiritualiꝝ industria tuere. Vni-
tatis rationem in primis habeas: hac enim ni-
hil melius est, neque præstantius. Omnes suf-
feras, ut te suffert Dominus. Tolcrare omnes
per dilectionē, sicut facis, pergit. Oratio-
nibus uaca perpetuis: intellectum tibi auge-
ri, flagita. Vigili, atque indefesso semper Spi-
ritu permane. Cum singulis loquaris, quæ ad
uitæ morumꝝ sanctam faciant concordiam.
Omnium debilitates patienter feras: perfecti
enim id athletæ officium est, quo modo &

Dominus, nostras infirmitates in se suscepisse, nostrasque imbecillitates sustinuisse le-
gitur. Vbi plus laboris est, ibi plus lucri esse solet. Si dociles ames facilesque discipu-
los, non tanta tibi laus habebitur ac gratia, quanta, si eos moderari ac regere clemen-
tia & mansuetudine possis, qui corrupto sunt, prauoque ingenio. Non quouis em-
plastro, quod uis uulnus curatur. Incendia morborum, leni oleorum affusione mitiga-